

Angela Merkel

Vem är hon?

AUTORENKOLLEKTIV

Angela Merkel har varit Förbundskansler i 12 år. Av alla ledande politiker i Europa är det endast **Vladimir Putin** som varit vid makten längre. Hon ställer upp för ytterligare en valperiod till 2021. Fullföljer hon det, har hon regerat lika länge som **Helmuth Kohl**, och längre än **Konrad Adenauer**.

Merkel går nu till val med sin slogan: "Ni vet vem jag är". Men vad vet vi och den tyska befolkningen egentligen om Angela Merkel? Hennes visioner, agenda och bakgrund. Det är inte lätt att få grepp om dessa.

Två nyutkomna böcker

Två nyutkomna böcker "Merkels Maske" av **Hinrich Rohbohm** och "Merkel - Eine Kritische Bilanz". Den senare en samlingsvolym med artiklar av 22 kända tyska intellektuella. De försöker ge en klarare bild av den person som nu kallas "Världens mäktigaste kvinna." Det är en annan bild än den som vi normalt får serverad om vi nöjer oss med att läsa svenska och tyska MSM. Rohbohm går igenom de uppgifter om Merkels tid i DDR som hon under åren uppgivit till olika journalister och biografer. Det har under åren skrivits ett 20 tal böcker om Angela Merkel.

Den som skriver detta har läst många av dem.

Fadern **Horst Kasner** var en vänsterinriktad ung präst boende i Hamburg 1954. Några månader efter det att dottern Angela fötts, den 17 juli 1954, flyttade familjen till Templin, norr om Berlin, i dåvarande DDR. Kanske inte det mest självklara valet för en ung västtysk präst. Detta var mindre än ett år efter den brutala sovjetiska militärinterventionen för att slå ner revolten mot DDR-regimen i Berlin den 17 juli 1953. Normalt flydde folk i andra riktningen om de kunde. Hundratusentals lämnade DDR 1954.

Snart gjorde sig Kasner bekant som "Den röde Pastorn". I början på 1960-talet blev han ledare för ett prästseminarium

som skulle utbilda en ny generation med socialistiska kyrkoledare. I DDR var lutherska kyrkan helt dominerande. Kasner arbetade tätt med SED-regimen (SED är Tysklands socialistiska enhetsparti) för att bygga upp den nya socialistiska kyrkan - "Kirche im Sozialismus", helt separerad från kyrkan i Västtyskland. Till skillnad från många andra barn till systemkritiska präster, som ofta förvägrades tillträde till högre utbildning, fick dottern Angela chans att studera fysik på universitet i Leipzig. Därefter på DDR:s främsta vetenskapliga institution: **Akademie der Wissenschaften** i Berlin.

Begåvad, flitig och smart

Tveklöst var Angela begåvad, flitig och smart. Hon var bäst i skolan. Vann ett nationellt pris "Russisch Olympiade" i ryska språket 1970. Det gav henne möjlighet att resa till Moskva med "Zug Der Freundschaft" (tåget för vänskap) och förkovra sig. Hennes utmärkta kunskaper i ryska öppnade många dörrar.

Angela inledde en traditionell partikarriär. Medlem i **Thälmann-pionjärerna**, därefter 1969 medlem i FDJ, den kommunistiska ungdomsorganisationen.

På universitet i Leipzig blev hon en av ledarna i FDJ. Merkel utmärkte sig genom att leda ett studieår om Marxismens grundvalar för studenter, detta enligt FDJ-organet **Junge Welt**. Därmed var vägen öppen till att bli ledare för FDJ:s lokala avdelning för Agitation och Propaganda vid Akademie der Wissenschaften, Institutet för fysikalisk kemi i Berlin - Adlershof. Detta sammanföll i tiden med en intensifiering av propagandaverksamheten i DDR, för att motverka inflytandet från **Solidarnosc** i Polen och kampanjen mot NATO:s så kallade dubbelbeslut att i Västtyskland stationera medeldistansraketer. DDR:s propagandister studerade propagandateknik från 1930-talet för att bättre kunna fanatisera befolkningen för

socialismen och systemet i DDR.

Prästen Kasner hade många privilegier, som en del av nomenklaturan. Familjen hade bland annat två bilar. Mycket ovanligt i DDR på 60 talet. Enligt Merkel hade fadern ett stort bibliotek med böcker normalt inte tillgängliga för vanliga DDR-medborgare. Enligt egen uppgift läste Merkel gärna böcker av **Herbert Marcuse**, **Simone de Beauvoir** och vänsterkritiker av DDR, som **Robert Havemann** och **Rudolf Bahro** Hon lärde känna Havemanns son Ulrich, som senare flydde till Väst. Hon var ibland hemma hos dissidenten Havemann, som hade en glorifierad husarrest, ständigt övervakad av **Stasi**.

Havemann hade idéer om ekologi och nolltillväxt som går tillbaka till den tyska natur-romantiska tradition som präglade Artamanerna i början på seklet. Inte långt från de Gröna i Västtyskland och inte särskilt populärt i DDR:s partiledning. Det är säregnet, att en försiktig karriärist/opportunist som Merkel umgicks med Havemann och dennes son.

Socialistisk förnyelse

Enligt Merkel behövde det förstelnade DDR en socialistisk förnyelse. När **Michael Gorbatsjov** utnämndes till generalsekretärare i SUKP 1985, tillhörde hon de som såg möjligheter i en förnyelse av kommunismen genom **Perestroika**. Detta var egentligen en gammal ide av **Lenin**. Han genomförde NEP (Ny Ekonomisk Politik) i början på 1920-talet. Målet var att få tillgång till utländskt kapital och teknologi för att stärka Sovjetunionen. Merkel blev en Perestroikaist.

Gorbatsjov höll ett tal till de högsta ledarna inom Warszawapakten i den juni 1986, några månader efter Tjernobyktaströfen. Han förklarade att de måste reformera ekonomin, med mera inslag av marknad och konkurrens. Bättre skydd för miljön. Merkel blev en anhängare av Perestroika. Partiledningen i DDR var inte

Angela Merkel • Vem är hon?

särskilt intresserade av dessa nya idéer.

Chefen för Stasis utlandsspionage gick då officiellt i pension, för att ägna sig åt att författa en minnesbok över sin döde bror och kokböcker. Markus Wolf hade ett mycket högt anseende bland sina kollegor i Sovjet och även i Väst. Han ansågs som en mästare när det gällde vilseledning, infiltration, intriger och värvning av inflytelseagenter. Han kallades länge "mannen utan ansikte", fram tills han blev fotograferad av Säpo i Stockholm. Senare identifierad genom Stasi-avhopparen **Werner Stiller**. Generalöverste Markus Wolf började i själva verket bygga upp nya politiska strukturer i DDR, som skulle kunna genomföra Gorbatjovs visioner, även mot SED:s vilja.

Utåt sett höll Merkel en låg profil och ägnade sig åt forskning i fysik tillsammans med sin nye man professor **Joachim Sauer**. Denne var en riktig toppkraft inom sitt forskningsfält kvantfysik. Därför kunde paret Sauer/Merkel från 1986 resa till Väst på konferenser och att vid ett tillfälle stanna där och forska i sex månader.

Merkel träffade också sin farmor i Hamburg på en privatresa. För ett barnlöst par, verksamma inom viktig forskning, så var denna möjlighet att resa mycket ovanlig. Merkel förnekade länge att hon överhuvud taget varit i Väst före murens fall 1989. Det var först när hon överbevisats om sina och makens västresor genom biografier som **Langguth**, **Lachmann**, **Reuth** och **König**, som hon kom ihåg detta. För en person som anses ha ett minne som en dator tyder detta på att hon inte varit ärlig och uppriktig.

Västresor var något som i DDR endast erbjöds särskilt pålitliga "Reisekader". Dessa personer var skyldiga att avge skriftliga rapporter om var de varit, vilka de träffat och vad de diskuterat. Inga rapporter om Merkels västresor har påträffats i Stasi-arkiven efter murens fall.

Det är också annat som saknas. En doktorand blev i DDR inte endast bedömd efter fackkunskaper. Politisk pålitlighet var också viktigt för att bli godkänd. Därför skulle de inför disputationen också skriva en ca 50 sidors uppsats "Sozialistische Lebensweise". De skulle där beskriva sin egen inställning till socialismen och systemet. Merkels uppsats har aldrig återfunnits, trots att många journalister försökt att få fatt i den.

Efter murens fall

När Berlinmuren öppnades på kvällen den 9 november 1989, så var det början till slutet för kommunistpartiet i dess dåvarande form. Nya "reformvänliga" krafter som följde Gorbatjovs inriktning tog över. Det skulle bli fria val våren 1990. Merkel anslöt sig till partiet **Demokratisches Aufbruch** (DA), som leddes av en god vän till hennes far, advokaten **Wolfgang Schnoor**. Partiet motto var "Aufbruch - Sozial - Ökologisch." Merkel blev pressekreterare till Schnoor. Partiet ingick i en valallians med Ost-CDU som leddes av advokaten **Lothar de Maiziere**.

Ett par veckor före valet avslöjade tidningen **Der Spiegel** att Schnoor under många år varit **IM** (inofficiell medarbetare till Stasi). Så partiet fick i valet 1990 endast 0,9 procent av rösterna. Merkel övergick då snabbt till Ost-CDU, blev biträdande pressekreterare till de Maiziere. Ost-CDU hade fått 40 procent i valet. Även Lothar de Maiziere var aktiv inom kyrkan och vän till familjen Kasner.

De Maiziere blev ministerpresident i den sista DDR-regeringen, och ledde en samlingsregering. Den 3 oktober 1990 genomfördes återföreningen av de tyska rikshalvorna och Ost-CDU fusionerades med Väst-CDU. De Maiziere blev minister utan portfölj i Kohls regering och vice ordförande i CDU. **Der Spiegel** avslöjade snart att även Lothar de Maiziere varit mångårig **IM** för Stasi under täcknamnet "Czerni". Nästan alla ledande personer i Ost-CDU visade sig ha varit inofficiella medarbetare till Stasi.

Merkel hade i valet 2 december 1990 blivit ledamot i **Förbundsdagen**. Nu när nästan alla ledade öst-politiker avslöjats som Stasi **IM**, blev bara Merkel kvar, så hon efterträdde Lothar de Maiziere som viceordförande i CDU, utan att någonsin ha ansökt om medlemskap i CDU-partiet.

Merkel och klimatfrågan

Helmuth Kohl uppskattade Merkels snabba intellekt, flit och ambition. Så hon utnämndes till familjeminister, trots att hon var barnlös och levde ihop med sin man Pro-

fessor Sauer utan att vara gift. Knappast en perfekt bakgrund som familjeminister i den Krist-Demokratiska Unionen CDU.

År 1994 utnämndes Merkel till miljöminister. Hennes allt övergripande ambition var att bekämpa förväntade klimatförändringar. Hon organiserade den första FN konferensen om klimatet **COP 1** i Berlin våren 1995. Både Merkel och Helmut Kohl talade i sina inledningsanföranden om koldioxid som "Klima Gift Kohlendioxid". Som doktor i fysikalisk kemi borde hon vetat om att koldioxid i halter kring 400 ppm inte är ett gift. Först vid koncentrationer på > 5 procent (50 000ppm) är koldioxiden kvävande giftig.

Klimatfrågan passade perfekt för Merkel, om hennes ambitioner var att bygga om Tyskland och Världen efter idéer som utvecklats av **Hermann Flohn** och gröna socialistiska ideologer som Bahro, Harich och Havemann. Som minister i en CDU-regering, kunde hon få mycket mer inflytande på utvecklingen i Tyskland, än som aktivist i det **Gröna Partiet**.

Merkel arbetade hårt för att få fram **Kyoto-avtalet**. Detta innebar bindande utsläppsgränser för västliga industriländer och inga krav alls på u-länder som Kina och Indien. Hon samarbetade då med USA:s vice president **Al Gore** om Kyoto, men insåg snart att Gore mest var ute efter att berika sig själv. Han saknade ideologisk övertygelse. USA ratificerade inte heller Kyotoavtalet.

Mer general än sekreterare

CDU förlorade valet 1998. Merkel utnämndes till CDU:s generalsekreterare. Kohl kvarstod som partiets ordförande. Vid en av sina sparsamma intervjuer sade Merkel att hon såg sig själv mer som general än sekreterare.

Det var inom partiets innersta kretsar väl känt att partiet finansierades delvis med svarta pengar. En del hade exempelvis kommit från franska regeringen via oljebolaget ELF. Stasi hade under många år telefonavlyssnat Kohl och andra ministrar. Det var väl känt i regeringskretsen. Under den nya socialdemokratiska regeringen Schröder började uppgifter om dessa svarta pengar läcka till pressen. F.d. chefen för tyska SÄPO, statssekreteraren i försvarsdepartementet Dr Ludwig-Holger Pfahls

Angela Merkel • Vem är hon?

flydde ur landet till Taiwan (som inte har utlämningsavtal med Tyskland) efter att man börjat undersöka svarta pengar från Saudi-Arabien i samband med vapenaffärer. Trycket mot Kohl ökade.

Ett avgörande utspel

Den 22 december 1999 tog Merkel kontakt med redaktionen på **Frankfurter Allgemeine Zeitung** och erbjöd en intervju och en debattartikel. Hon proklamerade att CDU behövde förnyas, att de måste göra upp med de gamla män som ibland satt sig över lagen och som saknade nya idéer.

Detta skedde utan att Merkel på förhand informerat vare sig Kohl och dennes ställföreträdare **Wolfgang Scheüble**. Ett Machiavelliskt schackdrag just före julhelgen, som gav maximalt genomslag i media. Kohl tvingades avgå. Scheüble efterträdde honom som partiordförande.

Det tog bara några månader innan det avslöjades att Scheüble också tagit emot en resväska med pengar från vapenhandlaren **Karl-Heinz Schreiber**. Så Scheüble fick avgå. Vägen var nu öppen för Merkel att bli ny partiordförande.

Inför valet 2002 låg Schröders Röd/Gröna koalition väl till i opinionsmätningarna. Merkel tyckte det var bäst att låta den ambitiösa ordföranden i bayerska systerpartiet CSU, **Edmund Stoiber**, bli kanslerkandidat. Schröder vann valet lätt. Så det konservativa CSU:s ställning försvagades. Merkel arbetade nu målmedvetet för att utmanövrera konkurrenter inom partiet, så att hon framstod som en självklar kanslerkandidat inför nästa val.

Valet 1998

När SPD besegrade Kohl i valet 1998 hade ekonomin stagnerat i Tyskland. I England hade **Tony Blair** börjat med ”*New Labour*” - en ny reformerad socialdemokrati. Arbetsmarknaden i Tyskland behövde reformeras. Schröder hade en ambitiös agenda att genomföra nödvändiga liberaliseringar på arbetsmarknaden och även skattesänkningar. Det skapade stort motstånd i de egna leden. Till sist ställde Schröder förtroendefråga, förlorade den och utlyste nyval 2005.

Merkel såg ut att ha en solklar chans att vinna. Hon drev då före valet en marknadsliberal linje, som inte haft sin motsvarighet sedan **Ludwig Erhardt** på 1960-talet. Hon jämfördes i Wall Street Journal med Margret Thatcher. Valutgången blev en oväntat knapp seger för CDU. Merkel behövde forma en koalition med socialdemokraterna för att kunna regera. Utlovade skattesänkningar uteblev. Istället höjdes mervärdesskatten med 3 procent, den största skattehöjningen någonsin.

Den nya ”*stora koalitionen*” återgick egentligen till en typisk traditionell socialdemokratisk politik. Merkel satsade på att bygga en internationell position, som vi idag skulle kalla *Globalistisk*. Bland likasinnade politiker fann hon Tony Blair och den demokratiska juniorsenatorn från Chicago **Barack Obama**, som snart skulle kunna få en framstående roll. Obama hade upptäckts av **Bertelsmann**, förlaget **Random House** som hade finansierat två memoarböcker skrivna av en okänd community organizer (socialarbetare) i Chicago. Obama hade värderingar om social transformation och miljö som var ganska lika Merkels egna. Han var ett oskrivet blad som pratade mycket utan substans. Lätt att påverka.

När Obama proklamerade sin presidentkandidatur fick han hjälp av Merkel. Den 24 juni 2008 organiserades ett stort rally i Berlin. Obama talade inför 200,000 entusiastiska tyskar i Tiergarten. Anförandet hölls vid Siegessaule ett monument över tysk militarism och revanschism, som placerats på sin nuvarande plats av **Albert Speer**. Obamas tal sändes i alla tyska statsmedia som ZDF och ARD. Tyska TVn och tidningar jublade över Obama som ”*Anti George Bush*”. En tidning kallade honom **Messias** på omslaget.

Ingen tysk politiker hade efter kriget använt Siegessaule för ett publikt evenemang. Monumentet var avsett för att fira **Hitler** när han vunnit kriget. Så den var toxisk för tyska politiker.

The Great Transformation

Med Obama i Vita Huset satsade Merkel på ett nätverk, **WBGU** (Vetenskapliga rådet till regeringen, för **Globala Miljöfrågor**). Målet

var en global omställning av det kapitalistiska systemet i ekologisk riktning. I styrelsen ingår **Joachim Schellnhuber**, **Nebosja Nakicenovic**, **Ottmar Edenhofer** och **Claus Leggewie**. Alla kända vänstermänniskor.

År 2009 organiserades en konferens i Essen ”*The Great Transformation*”. Förutom tyska ministrar deltog även Obamas stabschef **John Podesta** samt **William Antholis** från Brookings Institution och **Lord Giddens**, en av Tony Blairs närmaste ideologer.

Konferensen handlade om värderingar och livsstil. Hur regeringar genom ”*nudge*” (myrsteg) skulle omprogrammera människors hjärnor för att få dem att välja en ”*uthållig*” livsstil. Konferensen sammanfattades:

Dekarbonisering av hela samhället genom övergång till förnybar energi.

Genomförande av Öko-Soziale Marktwirtschaft (en eufemism för planekonomi)

Människorna ska undvika privatbilism, resa så lite som möjligt.

En vegetarisk livsstil, protein från insekter är nyttigare och uthålligare än att äta kött.

Organisera samhället mer som myrstackar - det är uthålligt.

Det är tveksamt om denna framtidsvision är möjlig att genomföra i ett demokratiskt samhälle. Det kunde bli nödvändigt att överväga ett globalt expertråd. De kan ta viktiga långsiktiga beslut utan att riskera störningar av kortsiktiga populistiska strömningar.

Konferensen hade 500 deltagare däribland fyra ministrar, men fick nästan inget genomslag alls i media. Endast fyra journalister var närvarande.

Koalitionen CDU-FPD

I valet 2009 vann det **Fridemokratiska partiet** FPD mer än 15 procent av rösterna. De blev den naturliga koalitionspartnern för CDU i stället för socialdemokraterna. FDP hade lovat betydande skattesänkningar och en omprövning av den tidigare politiken med avveckling av kärnkraften till 2022. De ville också begränsa utbygganden av

Angela Merkel • Vem är hon?

vind- och solenergi, eftersom kostnaderna för subventioner (EEG-avgiften) skenade. Det som man år 2000 påstod skulle kosta hushållen motsvarande en kula glass per månad innebar nu en merkostnad på 3,5 cent per kWh, med stigande tendens. Merkel lovade att EEG-avgiften inte skulle stiga utan begränsas och senare sänkas.

Utvecklingen har gått åt andra hållet. Nu år 2017 beräknas EEG kosta ca 6,88 cent per kWh (ca 60 öre kWh). Totalkostnaden för Energiewende (energiomställningen) i Tyskland till år 2030 beräknas till 1.000 miljarder Euro. De verkar vara på väg mot en ekonomisk ruin.

Tyska hushåll har nu, näst efter Danmark, världens högsta elkostnader. Samtidigt har koldioxidutsläppen inte minskat alls de senaste tre åren. Gas- och koleldade kraftverk är oersättliga för att hålla elproduktionen leveranssäker. Politikerna har skapat en ny klass av finansinvestorer som kallas "Wind-Junker". De tjänar fantastiska belopp på subventionerad förnybar energi. Sannolikt är detta den största överföringen av pengar från hushållen till en grupp privilegierade investorer i modern tid.

Som miljöminister och senare kansler var Merkel länge positiv till att använda kärnkraften för att rädda klimatet. Regeringen beslutade år 2010 att förlänga kärnkraftens användning, till dess att verken var tekniskt och ekonomiskt avskrivna. Kärnkraftindustrin fick fortsätta använda anläggningarna mot en betydande avgift på kärnbränsle, som skulle motverka oskäliga "övervinster".

Jordskalvet i Fukushima

Japan drabbades våren 2011 av det kraftigaste jordskalvet på 1000 år. En tsunami med 12 meters våghöjd träffade östkusten. 25,000 människor drunknade till följd av tsunamin. På grund av strömavbrott klarade kärnkraftverken i Fukushima inte av att nödkyla reaktorerna. Efter tre dagar började anläggningarna att drabbas av vätgasexplosioner. De såg dramatiska ut i TV. Endast två personer omkom i samband med evakuering av anläggningarna. Viss radioaktivitet spreds i närområdet.

Merkel insåg att de dramatiska TV-bilderna skulle påverka opinionen i Tyskland mot kärnkraft. StatsTV i Tyskland fick

det att framstå som om 25 000 människor dött av kärnkraftexplosioner och radioaktivitet. Regeringen snabbinkallade då ett "etikråd" bestående av kyrkliga ledare och samhällsvetare men nästan inga tekniker. De skulle bedöma om det var rimligt att fortsätta med kärnkraft. Utfallet i rådande opinionsläge var ganska givet.

Merkel drev då igenom att kärnkraften skulle snabbavvecklas till år 2022 som den rödgröna regeringen Schröder bestämt redan år 2000. Beslutet togs enhälligt av alla sex partierna i förbundsdagen. Kärnkraftsbolagen skulle fortsätta att betala den nya skatten på kärnbränsle. Beslutet var populärt bland de gröna och vänsterväljare men knappast inom det egna partiet CDU. Industrin klagade till domstol och inledde rättsprocesser, som regeringen förlorade 2017. Författningsdomstolen fastslog att avgiften på kärnbränsle stred mot grundlagen. Kraftbolagen fick tillbaka sex miljarder Euro.

Eurokrisen 2010

I samband med den akuta Eurokrisen 2010 tog Merkel ledningen för att försöka rädda den gemensamma valutan. Hon uttalade: "Om Euron kollapsar, då kollapsar EU." Politikerna genomförde ett antal räddningsaktioner för Grekland, Spanien och Portugal. Merkel hävdade att det inte fanns något alternativ. Hon blev känd för uttrycket "Alternativlös". Alla åtaganden garanterades av Europeiska Centralbanken, där Tysklands andel är 27 procent. Det innebär att Tysklands fodringar på andra centralbanker i Europa numera uppgår till 850 miljarder Euro. Det så kallade TARGET 2. Pengar som avkastar noll och som inte har någon fast amorteringstid. Normalt betraktas denna typ av fodringar som värdelösa. Det säger exempelvis professor emeritus HW Sinn vid IFO institutet. Han är en av Merkels skarpaste kritiker när det gäller Euron och Energiewende.

ECB:s räddning av de svaga EU länderna är helt i konflikt med vad som regeringen Kohl lovade vid införande av Euron 1998. Det skulle aldrig bli fråga om en skuldunion. Euron skulle bli stark som en D-Mark. Detta säkrades i de europeiska fördragen och ECB:s charter. Flera politiker inom Unionspartierna klagade till Författningsdomstolen. Det var det

som utlöste den politiska rörelse som blev det nya partiet **Alternative für Deutschland** (AfD). En del politiker inom CDU anslöt sig till AfD.

ECB införde också en politik med negativa räntor, som hårt drabbar tyska sparare. Nu tjänar tyska staten på att låna pengar och får betalt av kapitalmarknaden för det. ECB:s politik bygger på en idé som har sina rötter i de radikala strömningar som rådde i Tyskland efter Första Världskrigets slut.

Schwundgeld kallas teorin, som uppfanns av **Silvio Gesell**, fruktodlare och finans- och konfiskationsminister i den kortlivade **Bajerska Sovjetrepubliken** 1919.

Tyska sparare och pensionärer har sedan 2012 förlorat ca €300 miljarder i avkastning på sina besparingar. Samtidigt har tyska staten tjänat ca €200 miljarder på lägre upplåningskostnader.

Under de 12 åren med Merkels tre regeringskoalitioner har skatte- och avgiftskvoten ökat från 40 procent till 45 procent av BNP. Hushållens belastning har ökat än mer. Skattefridagen inföll i år den 14 juli. Skälet till det är den skenande EEG-avgiften. Endast Belgien och Danmark har ännu högre skattetryck. Om Euron skulle upplösas, då skulle varje tysk förlora ca €25,000 enligt HW Sinn. Denna politik har marknadsförts som "alternativlös". I själva verket har ECB agerat som en hedgefond enligt Sinn.

En alternativ flyktingpolitik

År 1986 hade DDR-regimen organiserat en flyktingström med tamiler från Sri Lanka. De flögs till Östberlin med Interflug. Det gav bra intäkter till den kommunistiska diktaturen. Cirka 50,000 "flyktingar" släpptes på ett halvår utan vidare igenom gränsövergången Friedrichsstrasse till Väst-Berlin. Detta skapade sociala och ekonomiska problem i staden. Detta var ett sätt att utöva politiskt tryck på regeringen Kohl och samtidigt få in hårdvaluta.

Vintern 2014 beslutade EU kommissionen och Obamaregimen, att halvera anslagen till UNHCR:s (FN:s Flyktingkommission) verksamhet i Irak och Syrien. Antalet kalorier per flykting minskades från 2800 till 1600 per dag. Så en svältkatastrof hotade miljoner människor. De lämnade

Angela Merkel • Vem är hon?

flyktinglägren och började röra sig mot Europa. Det skapade möjligheter till snabba vinster för människosmugglare i Turkiet, Grekland och Italien. Det gav också upphov till en ny form av slaveri i Europa. En ny miljardindustri etablerades. Organiserad brottslighet i Italien och Turkiet kontrollerade prostitution och tvångsarbete.

En rationell lösning hade varit att åter öka anslagen till flyktingarna i sina hemländer tillbaka till den gamla nivån eller bättre, samt förstärka gränsbevakningen i Italien och Grekland för att hålla Schengengränsen. Men dessa länder behöver i så fall mer pengar för att ta hand om ett problem som berör hela EU.

Merkel valde i detta läge i stället ett känslomässigt utspel i TV med syriska flyktingar. Det man nu kallar "Välkommenkultur". Hennes utspel låg nära de grönas politik. De vill egentligen ha helt obegränsad, okontrollerad invandring till Tyskland.

Resultatet är att Tyskland hittills tagit emot 1,5 miljoner migranter 2015–16. Minst 100,000 av dem har oklara identiteter. Enligt en dom i den **Europeiska Domstolen** i Strassburg har de rätt till familjeåterförening. Merkels spinndoktorer påstod att det var fråga om kvalificerade invandrare - läkare och civilingenjörer - som snart skulle bidra till tysk ekonomi. I praktiken har det visat sig att många är utbildade getherdar. I många fall kan de inte läsa eller skriva ens på hemspråken. Så det kommer att vara svårt att sätta dessa **Nya Tyskar** i meningsfulla arbeten.

Dessutom rapporterar **Författningsskyddet** (tyska SÄPO) att man misstänker på goda grunder, att kanske 10,000 potentiella terrorister gömmer sig bland dessa invandrare. SÄPO:s resurser är helt uttömda. Förre domaren i Författningsdomstolen **Udo Di Fabio** har i ett rättsutlåtande för Fristaten Bayern konstaterat att den federala regeringen brutit mot grundlagen, då de inte har kontrollerat identiteten på nyanlända. Partiet AfD fick en kort uppgång till 15 procent i samband med flyktingkrisen, men har nu fallit tillbaka till 7 procent.

Intressant är att AfD är starkast i delstaten Mecklenburg-Vorpommern, Merkels egen valkrets. Där är misstänksamheten mot Merkel utbredd. Därför är AfD med 24 procent i senaste valet större än vardera CDU och SPD, som bildat en koalition för att styra landet.

Inför höstens Förbundsval

Inför valet till Förbundsdagen i september 2017 ger opinionsundersökarna CDU ca 40 procent jämfört med Socialdemokraterna som får ca 22–25 procent. Merkels personliga popularitet ligger på närmare 60 procent. Hon har ingen verklig konkurrent vare sig inom eller utom CDU-partiet. Så dessa stora misstag och rena grundlagsbrott verkar inte ha några negativa politiska konsekvenser för Angela Merkel. Hur är detta möjligt?

Merkels företrädare Helmut Kohl var ständigt under attack i media. Han förlöjligades och inkompetensförklarades som en lantis ända fram till åter-föreningen 1990. Därefter började Kohls popularitet åter falla. Skälet till detta är delvis massmedia.

I DDR betraktades journalister som soldater i massmedia. Journalisthögskolan i Leipzig kallades "Det Röda Klostret". Genom **68-rörelsen** i Väst och den starka vänstervridning som pågick på 1970–80-talet blev även journalisthögskolorna i Väst omvandlade till "Röda Kloster". De präglas av likriktning, group-think och politisk korrekthet i stället för nyfikenhet och oberoende kritisk journalistik. Dessutom har många traditionella tidningar dålig ekonomi. De tvingas till neddragningar och blir beroende av statliga bidrag. Samma sak gäller bokförlagen. Det gör att "gam-malmedia" blir allt mer beroende av Staten.

Enligt **Manfred Güllner** från socialdemokraterna närstående **Forza institutet** sympatiserar ca 36 procent av Journalisterna i Tyskland med de gröna, socialdemokraterna har 26 procent, CDU har 9 procent sympatisörer i media. FDP 10 procent. Resten fördelas på olika extremvänsterpartier. Licensbetalda statsmedia ADR och ZDF domineras av vänstersympatisörer. Här kan vi verkligen tala om journalister som ideologiska soldater i etern.

Medias "soldater" flyttar fram sina positioner

I maj i år, just innan förbundsdagen skulle avslutas, kom beskedet att Merkel ändrat uppfattning i frågan "äktenskap för alla" –

det vill säga homoäktenskap. Något som CDU varit emot. Men som de gröna och SPD varit för. Det skapade en storm av entusiasm i massmedia. Samtidigt lade Merkels justitieminister **Heikko Maas**, en socialdemokrat på yttersta vänsterkanten, fram två viktiga lagar ägnade att begränsa utrymmet för alternativmedia liksom yttrandefriheten på nätet. De fick i tyska media obetydlig uppmärksamhet innan lagarna antogs. Men det har enligt **Handelsblatt**, senare uppmärksammas av Putins parti i den Ryska Duman, som en förebild för framtida rysk lagstiftning.

De stora amerikanska internetföretagen **Google, Facebook, Twitter** ska bli ålagda att bekämpa "hatbrott". Inom 24 timmar ska de radera innehåll som kan anses vara hatbrott och extremism. Om de inte gör det skall de kunna straffas med upp till 50 miljoner Euro i böter. Facebook och Google uppges behöva anställa omkring 6,000 personer för att radera "hat". Det finns samtidigt ingen exakt definiering vad som skall anses gälla som "hat". Man räknar med att Facebook för säkerhets skull kommer att anställa människor med vänstersympatier.

Justitieministern **Heikko Maas** har i år publicerat en bok som kan ge viss vägledning. Den heter "Eine Strategie gegen Rechts". Han har en idé hur man ska slå mot de amerikanska IT-jättarnas ekonomi för att stoppa högerextremism och "fake news". Det finns ett tyskt talesätt: *Zermürbeln und Ausbluten*. (Slå dem möra och sug av blodet). Det kommer att hända nu.

Maas menar att den maniska neoliberal agendan som drivits de senaste 25 åren i Europa har fått konsekvenser. Den har marginaliserat många människor med enkla jobb med följd att de inte längre litar på politikerna. Samtidigt finns det inom det nya högerpopulistiska partiet AfD en hård kärna av högerinriktade neo-liberala professorer och förmögna personer som exploaterar de vanliga människornas osäkerhet inför globaliseringen. Dessa högerextrema krafter utnyttjar nu också flyktingkrisen för att få delar av befolkningen att ansluta sig till deras rasistiska agenda. Samhället måste hjälpa vanliga flyktingar från Mellan Östern och i stället skärpa kampen mot skatteflyktingar. Maas tror att AfD finansieras av rika tyskar bosatta i Schweiz. Det gäller att slå till mot dem.

Angela Merkel • Vem är hon?

Av tyska regeringens satsningar för att bekämpa terrorism går långt över 90 procent till att bekämpa högerextremism och radikal islamism. Vänsterextrema riktningar betraktas inte som farliga. Vänstern är i princip alltid för det goda samhället. Maas prioriteringar testades i samband med G20-mötet i Hamburg.

Merkels världsbild omskakad

Merkel har alltid hatat populism. År 2011 lyckades hon tillsammans med president **Sarkozy** och ECB påverka att den italienska räntan rusade i höjden. Den italienske högerpopulisten premiärminister **Silvio Berlusconi** fick avgå. Han ersattes av en före detta byråkrat från EU kommissionen, **Mario Monti**. Sedan dess har Italiens stats-skuld ökat från 120 till 140 procent av BNP.

Merkel verkar också följa i sin fars fotspår när det gäller att göra om kyrkan. Enligt boken *Merkels Maske* kritiserade hon hårt påven **Benedict**, vid en presskonferens 2009. Hon påstod att denne skyddade reaktionära krafter. Snart började tidningarna fyllas med uppgifter om att präster förgripit sig på barn i Regensburg, där påven tidigare som kardinal **Ratzinger** varit verksam. Så år 2013 avsattes påven och ersattes av en ny vänsterinriktad jesuit kallad **Franciskus**.

Brexit, och i än högre grad valet av Donald Trump skakade om Merkels världsbild. Det är ingen tvekan om att Merkel har problematiska relationer med Trump - en högerpopulist som oväntat blev vald till USA:s 45:e president. En person som inte är helt normal utifrån ett globalistperspektiv.

Merkel och EU hade satsat allt på **Hillary Clinton**, som en efterföljare till Obama. De blev chockerade, när helt oväntat Mr Trump vann presidentvalet. Merkel hade inte förberett sig för detta.

Så nu gäller det för Merkel att finna en Berlusconi-liknande lösning på problemet Mr. Trump. Destabilisera hans regim. Tyska statsmedia påstår ständigt att Trump ljuger eller att han är en rysk inflytelseagent. De jämför gärna Trump med despotiska ledare som **Erdoğan** och **Putin**. Många tyskar tror därför inte att Trump är en legitimt vald president.

G20-mötet

Torsdagen före G20-mötet i Hamburg träffade Angela Merkel Kinas diktator, partichefen och presidenten **Xi Jinping**. Mötet föreföll ha gått bra. Det var glada miner i tysk och kinesisk stats-TV. Ett antal tyska företrädare för näringslivet - bland annat Daimler och Siemens - sågs skriva under nya samarbetsavtal med Kina. Business as usual. Bra bilder, som stödjer Xi i makt-spelet inför Folkkongressen, där Xi väntas få större befogenheter, mer makt än någon ledare sedan Mao och Deng.

Det förekom ingen onödig kritik mot Kina - exempelvis om Nobelpristagare som ruttar i kinesiska koncentrationsläger. Stortyskland (EU) och Kina föreföll nu vara de nya axelmakterna i världspolitiken, för frihandel, enade i kampen mot klimatförändringar, kvinnors likaberättigande etc.

G20-mötet hade planerats under ett år och hade på agendan Afrika, intensifiering av klimatfrågan, ökad globalisering genom mer makt till internationella byråkratier som EU, OECD, IMF, FN etc. Afrika representerades genom den ekonomiska stormakten Sydafrika och dess KGB-utbildade president **Jacob Zuma**.

Genom valet av Trump och den republikanska majoriteten i kongressen hotades hela G20-projektet. Så det gällde att till varje pris att isolera USA och Trump. G20-mötet skulle bli en uppvisning i G19 mot ett.

Som stöd till G20-mötet mobiliserades olika NGO:s som **Greenpeace**, **Oxfam** och olika antifascistiska rörelser från hela Europa. Enligt tyska media reste 12,000 aktivister med chartertåg och bussar till Hamburg. Greenpeace var på plats med

sina anti-Trump-figurer veckor innan G20-mötet började.

Kulturtidskrifter som **Radikal** publicerade i god tid på **Darknet** uppmarschplaner - hur aktivister skulle kunna tränga igenom polisspärar och blockera gator för delegaternas bilkortager. Hur man bygger brandbomber av typen GASAKI för att tända eld på bilar och byggnader. Detta var väl känt för polisens kriminalunderrättelsetjänst, författningsskyddet m.m.

För att skydda delegaterna mobiliserades 20,000 poliser. Inrikesminister de Maiziere och justitieminister Maas dirigerade säkerhetsorganen och ordningspolisen. Utfallet av G20-mötet blev att "den goda svartklädda maskerade vänstern" löpte amok, den drev polisen på reträtt. De svartklädda ställde till med "En Kristallnatt för klimatet". 130 bilar eldades upp. 250 poliser skadades. 40 miljoner Euro i saksador. Kanske blev det för mycket av "De Goda." De höga delegaterna och deras hov av ämbetsmän klarade sig oskadda.

The Blame Game

Sedan började the Blame Game. Det var Merkel som önskade att G20-mötet skulle ske i hennes födelsestad Hamburg. Stadens borgmästare **Olof Scholz**, en ledande figur inom Socialdemokraterna var också för att toppmötet skulle förläggas till Hamburg. Så också Heiko Maas och inrikesministern Thomas de Maiziere och lokala polismästare. Alla skyller nu på alla.

Men Merkel verkar klara sig helskinad även denna gång. Så det blir nog en promenadseger fram till valet den 24 september. Sedan en ny koalition med socialdemokraterna och fortsatt socialdemokrativering av CDU.

*The Great Transformation
can go on !*